

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ
УКРАЇНИ
КИЇВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО
МИСТЕЦТВА І ДИЗАЙНУ ІМЕНІ МИХАЙЛА БОЙЧУКА**

ЗАВТЕРДЖЕНО

Наказ ректора

КДАДПМД ім. М. Бойчука

від 24 листопада 2023 р. № 204-од

Ректор КДАДПМД ім. М. Бойчука

Олена ОСАДЧА

КОДЕКС КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ

**КИЇВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО
МИСТЕЦТВА І ДИЗАЙНУ ІМЕНІ МИХАЙЛА БОЙЧУКА**

УХВАЛЕНО

на засіданні Вченої ради

КДАДПМД ім. М. Бойчука

Протокол засідання від 23 листопада

2023 р. № 04/23-24

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Кодекс корпоративної культури (далі – Кодекс) Київської державної академії декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука (далі – Академія) є складником системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти в Академії, що встановлює моральні принципи й загальні етичні норми у відносинах між представниками академічної спільноти в процесі виконання ними своїх обов'язків, які базуються на положеннях чинного законодавства України, Бухарестської декларації етичних цінностей і принципів вищої освіти в Європі, Статуту Академії, Стратегії розвитку Академії – 2027, Правил внутрішнього трудового розпорядку та інших чинних в Академії локальних нормативних актів, на підставі яких розроблено цей Кодекс.

1.2. Метою Кодексу є формування в Академії демократичних відносин між представниками академічної спільноти, розвиток корпоративної культури, утвердження й застосування в освітньому процесі правил корпоративної етики, встановлення принципів і норм академічної доброчесності, забезпечення академічної свободи, сприятливого морально-психологічного клімату в колективі та позитивного іміджу Академії.

1.3. Завдання Кодексу:

– збагачувати систему традиційних корпоративних настанов національної освітньої системи академічної науки новачіями світової освітньої сфери;

– забезпечувати практичне втілення й дотримання в освітньому процесі та науковій діяльності Академії правил академічної доброчесності учасниками освітнього процесу;

– закріплювати й забезпечувати дотримання високих стандартів етичної поведінки та корпоративних цінностей як усередині колективу, так і з зовнішніми аудиторіями;

– підтримувати та виховувати корпоративний дух, зміцнювати атмосферу довіри, взаємної поваги, порядності й чесності в колективі.

1.4. У цьому Кодексі поняття та терміни вживаються в таких значеннях:

діловий етикет – порядок взаємодії та поведінки учасників освітнього процесу, в тому числі ділове листування, спілкування, прийом на роботу, звернення до керівництва тощо;

інтелектуальна власність – особисті немайнові та/або майнові права на результати інтелектуальної діяльності, що охороняються законодавством України;

корпоративна етика – система принципів, цінностей, переконань, норм поведінки та взаємовідносин, носієм якої є академічна спільнота;

корпоративний дух – атмосфера в академічній спільноті, яка формується в результаті прагнення її членів реалізувати місію й цінності Академії, досягти єдиної мети та спільного успіху через механізми згуртування, усвідомлення спільності цілей та гармонізації взаємовідносин в Академії;

наукова етика – сукупність визнаних в академічній спільноті моральних принципів та адміністративних норм у сфері наукової й педагогічної діяльності.

Всі інші поняття та терміни вживаються у значеннях Законів України «Про вищу освіту», «Про освіту».

1.5. Основи академічної доброчесності та корпоративної етики реалізуються в Академії через систему таких **принципів**:

взаємоповага – моральна позиція щодо вираження поваги до гідності учасників освітнього процесу незалежно від соціального статусу, їхніх інтересів і переконань, свободи й довіри, неспричинення моральної або фізичної шкоди, прийняття та розуміння протилежних думок і наукових ідей;

відповідальність – свідоме ставлення учасників академічної спільноти до вимог суспільних обов'язків та етичних принципів (суспільної необхідності, соціальних завдань, моральних засад і цінностей), корпоративних норм (освітнього законодавства, посадових інструкцій, службових положень), здатність усвідомлювати соціальне значення власної діяльності й відповідати за її результати, розуміти наслідки невідповідності їхньої поведінки корпоративним етичним принципам та визначеним законом юридичним нормам, якими мають керуватися учасники освітнього процесу;

законність – суворе дотримання учасниками освітнього процесу вимог нормативно-правових актів України всіх рівнів (законодавчих, підзаконних і локальних нормативно-правових актів Академії); політика Академії, заснована на верховенстві права, єдності й доцільності законності, рівності перед законом, гарантуванні прав і свобод учасників освітнього процесу, невідворотності покарання, взаємозв'язку законності, моральності та культури;

справедливість – відповідність прав і обов'язків, неупередженість взаємовідносин і об'єктивне оцінювання навчальної, дослідницької, наукової й трудової діяльності учасників освітнього процесу;

толерантність – здатність людини вступати в комунікацію на основі поваги до її індивідуальності й свободи, визнання легітимності законних інтересів іншого, що не розходяться з мораллю, відмова від домінування, відвертість щодо досвіду співучасника освітнього процесу, готовність до діалогу й розширення власної практики спілкування;

транспарентність – інформаційна відкритість для суспільства, доступ до документаційних та інформаційних ресурсів із питань освітньої, наукової, господарської діяльності Академії (крім законодавчо обмежених сфер) через використання традиційних і новітніх цифрових сервісів;

чесність – дотримання моральних якостей членів академічної спільноти, що відбивають принциповість позиції, щирість до колег, вірність переконанням, правдивість у колективі, реалізовані в процесі освітньої, наукової й трудової діяльності, здійсненні політики протидії обману та будь-яким формам нечесної поведінки учасників освітнього процесу.

1.6. Кожен член академічної спільноти наділений правом вільно обирати свою громадянську та наукову позицію, яка проголошується відкрито на етапах обговорення рішень та ухвалення внутрішніх документів. У разі їхньої розбіжності зі Стратегією розвитку Академії, її місією й цілями особа має право відстоювати обрану нею позицію тільки від власного імені. Особа, наділена адміністративно-управлінськими функціями, має уникати публічних висловлювань, що негативно впливають на імідж Академії.

1.7. Офіційне висвітлення діяльності Академії та напрямів розвитку реалізації Стратегії може здійснювати ректор Академії або особа за його дорученням.

1.8. Дія Кодексу поширюється на всіх учасників освітнього процесу.

2. АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

2.1. Дотримання академічної доброчесності науково-педагогічними працівниками Академії передбачає:

– посилення на джерела інформації в разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

– дотримання норм законодавства про авторське право та суміжні права;

– надання достовірної інформації про методики й результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, мистецьку) діяльність;

– контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами вищої освіти;

– об'єктивне оцінювання результатів навчання.

2.2. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

– самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролів результатів навчання (для осіб із особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з огляду на їхні індивідуальних потреби та можливості);

– посилення на джерела інформації в разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

– дотримання норм законодавства про авторське право та суміжні права;

– надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

2.3. Порушеннями академічної доброчесності вважаються:

Плагіат – оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору.

Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства.

Академічним плагіатом є:

– відтворення в тексті наукової роботи без змін, із незначними змінами, або в перекладі тексту іншого автора (інших авторів), обсягом від речення й більше, без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту;

– відтворення в тексті наукової роботи, повністю або частково, тексту іншого автора (інших авторів) через його перефразування чи довільний переказ без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту;

– відтворення в тексті наукової роботи наведених в іншому джерелі цитат із третіх джерел без посилання на джерело, з якого наведена цитата;

– відтворення в тексті наукової роботи наведеної в іншому джерелі науково-технічної інформації (крім загальновідомої) без указівки на те, з якого джерела взята ця інформація;

– відтворення в тексті наукової роботи оприлюднених творів мистецтва без зазначення авторства цих творів мистецтва.

2.4. Самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів.

Самоплагіатом є:

– дуплікація публікацій – публікація тієї самої наукової роботи (цілком або з несуттєвими змінами) в кількох виданнях, а також повторна публікація (цілком або з несуттєвими змінами) раніше оприлюднених статей, монографій, інших наукових робіт як нових наукових робіт;

– дублювання наукових результатів – публікація тих самих наукових результатів у різних статтях, монографіях, інших наукових працях як нових результатів, що публікуються вперше;

– подання у звітах щодо виконання наукових проєктів результатів, що містилися в попередніх роботах, як отриманих під час виконання відповідних проєктів;

– агрегування чи доповнення даних – суміщення старих і нових даних без їх чіткої ідентифікації з відповідними посиланнями на попередні публікації;

– дезагрегування даних – публікація частини раніше опублікованих даних без посилання на попередні публікації;

– повторний аналіз раніше опублікованих даних без посилання на попередню публікацію цих даних та раніше виконаного їх аналізу.

2.5. Фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі чи наукових дослідженнях.

2.6. Фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень.

Фальсифікація може передбачати викривлення інформації про інструменти дослідження, матеріали чи процеси. Маніпулювання зображеннями чи поданням даних в інший спосіб, що спотворює дані або змушує занадто багато читати між рядками, також може вважатися фальсифікацією.

Фальсифікація може стосуватися неповного або свідомо викривленого опису методик дослідження з метою приховання:

- виявлених авторами методичних помилок;
- використання застарілого чи непридатного для відповідної роботи обладнання;
- застосування методів, непридатних для цілей дослідження;
- інших хиб, що могли вплинути на достовірність, точність і надійність представлених результатів.

Фальсифікацією також є надання неповної чи викривленої інформації про апробацію результатів досліджень і розробок.

2.7. Списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання.

До списування може бути зараховано:

- здавання або репрезентацію різними особами робіт із однаковим змістом як результатів власної навчальної діяльності;
- написання чужих варіантів завдань на контрольних заходах;
- використання системи прихованих сигналів (звукових, жестових та ін.) при виконанні групових контрольних заходів із однаковими варіантами;
- несамотійне виконання завдань у випадках, коли не дозволяється отримання допомоги, або незазначення інформації про отриману допомогу, консультації, співпрацю тощо;
- отримання іншої несанкціонованої допомоги при виконанні тих завдань, які передбачають самотійне виконання.

2.8. Обман – надання завідомо неправдивої інформації стосовно власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу. Формами обману є зокрема академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування.

Крім вищезазначених, формами обману є:

- імітація освітньої та наукової діяльності;
- неправдиве співавторство:
- приписування співавторства особам, які не брали кваліфікованої участі в дослідженні та підготовці публікації (зокрема, це стосується зарахування до авторів керівників установ і підрозділів, які безпосередньо не брали участі у виконанні роботи, працівників чи здобувачів вищої освіти, які здійснювали лише технічну допомогу, тощо);
- невключення до співавторів осіб, які брали активну кваліфіковану участь у дослідженні та підготовці публікації, зокрема, в постановці цілей та завдань роботи, формулюванні її висновків, розробці методики, аналізі результатів експериментів та розрахунків, написанні тексту тощо;

– свідоме викривлення посилань на джерела, свідоме викривлення інформації, що міститься у джерелах, на які зроблені посилання (в деяких випадках це може також бути кваліфіковано як академічний плагіат);

– проходження процедур контролю та оцінювання результатів навчання підставними особами;

– продаж, поширення, постінг або публікація курсів лекцій, роздаткових матеріалів, записів або іншої інформації, наданої викладачем, а також використання їх для будь-яких комерційних цілей без письмового дозволу викладача;

– симуляція погіршення стану здоров'я, хвороби з метою уникнення контрольних заходів;

– отримання копії екзаменаційних білетів, запитань чи завдань раніше, ніж це дозволено викладачем;

– недозволене співробітництво, зокрема при виконанні студентських проєктів, що подаються як результати самостійної роботи;

– використання недозволеної допомоги при виконанні індивідуальних та контрольних завдань;

– повторне подання здобувачами вищої освіти письмових робіт, які вже подавалися як звітність із інших дисциплін, без дозволу викладача;

– підробка підписів у офіційних документах (залікових книжках, актах, звітах, угодах і т. ін.);

– надання відгуків або рецензій на наукові або навчальні роботи без належного проведення їх експертизи;

– надання закладом вищої освіти або його співробітниками недостовірної інформації про заклад, його освітньо-професійні програми, систему оцінювання, результати навчання, конкурси тощо;

– неправдиві повідомлення здобувачів вищої освіти про події, що вимагають припинення освітнього процесу, перенесення контрольних заходів тощо (техногенні аварії, стихійні лиха, загроза вибуху тощо).

2.7. Хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг або будь-яких інших благ матеріального/нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі.

Як хабарництво зокрема може бути кваліфіковано: отримання, провокування чи пропонування неправомірної вигоди за отримання позитивної чи вищої оцінки при складанні будь-якого виду поточного та підсумкового контролів, а також будь-яких інших переваг у навчальній, дослідницькій чи трудовій діяльності; примусові благодійні внески та примусова праця здобувачів освіти та/або їхніх батьків; примусове надання освітніх послуг (примусове репетиторство); деякі випадки конфлікту інтересів та ін.

2.8. Необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

Це порушення охоплює будь-які випадки свідомого завищення або заниження оцінок викладачами. Зокрема, це може бути: використання різних підходів і критеріїв при оцінюванні однотипних робіт різних здобувачів вищої освіти; навмисне створення нерівних умов для різних здобувачів тощо; надання та/або отримання будь-яких необґрунтованих переваг в освітній, дослідницькій чи трудовій діяльності здобувачам вищої освіти та співробітникам закладу вищої освіти, в тому числі через родинні та інші неформальні зв'язки; застосування тиску на осіб, що ухвалюють відповідні рішення, тощо.

До необ'єктивного оцінювання також може бути зараховано: використання незрозумілої здобувачам вищої освіти системи оцінювання результатів навчання; невчасне повідомлення здобувачів вищої освіти про систему оцінювання; створення системи оцінювання, що не відповідає декларованим цілям та завданням теми, навчальної дисципліни, практичної підготовки, освітньо-професійної програми тощо.

2.9. Академічна відповідальність не є різновидом юридичної відповідальності й не заважає притягненню осіб до юридичної (кримінальної,

адміністративної, цивільної чи дисциплінарної) відповідальності у випадках, передбачених законами.

За порушення академічної доброчесності науково-педагогічні працівники закладів вищої освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- відмова у присудженні наукового ступеня чи у присвоєнні вченого звання;
- позбавлення присудженого наукового (освітньо-наукового) ступеня чи присвоєного вченого звання;
- відмова у присвоєнні або позбавлення присвоєної кваліфікаційної категорії;
- позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи обіймати визначені законом посади.

2.10. За порушення академічної доброчесності здобувачі вищої освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);
- повторне проходження відповідної освітньої компоненти освітньо-професійної програми;
- відрахування із закладу вищої освіти;
- позбавлення академічної стипендії;
- позбавлення наданих закладом освіти пільг із оплати навчання.

2.11. Порядок виявлення та встановлення фактів порушення академічної доброчесності визначається цим Кодексом.

3. КОРПОРАТИВНА ЕТИКА

3.1. Дотримання корпоративної етики передбачає:

- шанобливе ставлення до історії та здобутків Академії, елементів її корпоративної символіки: гімну, прапора, емблеми, логотипу;

- сприяння збереженню та примноженню традицій Академії через діяльність усіх учасників освітнього процесу, підвищенню престижу Академії своїми досягненнями в навчанні, науці, творчості, спорті тощо;

- усвідомлення учасниками освітнього процесу, що їхня академічна діяльність та всі види позанавчальної діяльності мають сприяти розвитку позитивної репутації Академії;

- дотримання Правил внутрішнього трудового розпорядку Академії;

- культуру зовнішнього вигляду учасників освітнього процесу;

- дотримання правил високих стандартів ділової етики у веденні переговорів, у тому числі телефонних. Переговори мають вестися у спокійному, ввічливому, доброзичливому тоні.

3.2. Порушеннями правил корпоративної етики вважаються:

3.2.1 наявність конфлікту інтересів, тобто суперечність між приватними інтересами членів академічної спільноти та їхніми посадовими обов'язками;

3.2.2 образлива, некоректна, агресивна поведінка щодо інших учасників освітнього процесу, яка може бути виказана словами та/або діями, сексуальні домагання;

3.2.3 дискримінація щодо інших осіб на підставі академічного статусу, а також за національною, расовою, статевою чи іншою приналежністю;

3.2.4 порушення порядку використання корпоративної символіки Академії в різноманітних заходах, безпосередньо не пов'язаних із діяльністю Академії;

3.2.5 поширення в Академії політичної, релігійної та іншої пропаганди;

3.2.6 поширення неправдивої й компрометувальної інформації про учасників освітнього процесу зокрема та/або Академії загалом;

3.2.7 порушення норм моралі, зокрема негідне поводження у громадських місцях, використання ненормативної лексики;

3.2.8. фаворитизм, протекціонізм, тобто надання будь-якому учаснику освітнього процесу необґрунтованих переваг матеріального чи нематеріального

характеру, зумовлене особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками;

3.2.9 вчинення дій, що перешкоджають здійсненню навчального, наукового та творчого процесів;

3.2.10 агресія проти інших співробітників та учасників освітнього процесу, сексуальні домагання;

3.2.11 перевищення повноважень, публічні висловлювання, що виходять за межі компетенції співробітників та учасників освітнього процесу.

У разі вчинення вищевказаних порушень причетна до цього особа має здійснити все можливе для мінімізації та/або усунення негативних наслідків.

3.3. За порушення правил корпоративної етики учасники освітнього процесу можуть бути притягнені до такої відповідальності:

- оголошення догани;
- звільнення;
- відшкодування майнової та моральної шкоди в порядку й на підставах, визначених законодавством.

4. КОМІСІЯ З ПИТАНЬ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА КОРПОРАТИВНОЇ ЕТИКИ

4.1. *Комісія з питань академічної доброчесності та корпоративної етики (далі – Комісія)* – це незалежний орган, що діє в Академії з метою дотримання членами академічної спільноти норм цього Кодексу.

4.2. Комісія наділена такими повноваженнями:

– проводити інформаційну роботу щодо популяризації принципів академічної доброчесності та корпоративної етики науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти;

– ініціювати, проводити та підтримувати дослідження з академічної доброчесності, якості освіти та наукової діяльності;

– готувати пропозиції щодо підвищення ефективності впровадження принципів академічної доброчесності в освітню та наукову діяльність Академії;

– надавати рекомендації та консультації щодо способів і шляхів ефективнішого дотримання норм Кодексу;

– отримувати, розглядати, здійснювати аналіз заяв щодо порушення норм Кодексу та готувати відповідні висновки;

– залучати до своєї роботи експертів із тієї чи іншої галузі, а також використовувати технічні й програмні засоби для достовірного встановлення фактів порушення норм академічної доброчесності за поданою заявою;

– сприяти попередженню випадків академічної недоброчесності та порушень корпоративної етики.

4.3. Комісія утворюється наказом ректора Академії в такий спосіб:

– Вчена рада Академії визначає трьох постійних членів із числа науково-педагогічних працівників Академії;

– Студентська рада Академії визначає трьох постійних членів із числа здобувачів вищої освіти денної форми навчання Академії;

– ректор визначає трьох постійних членів із числа штатних працівників Академії.

4.4. Комісія утворюється терміном на три роки, які обчислюються від дня набрання чинності відповідним наказом.

За необхідності Комісія може залучати інших осіб, які володіють спеціальними знаннями щодо предмету розгляду й можуть підтвердити або спростувати наявність порушення з правом дорадчого голосу.

4.5. Голова Комісії обирається членами Комісії на її засіданні до спливу терміну повноважень Комісії.

Голова Комісії веде засідання, підписує протоколи, рішення тощо.

4.6. Комісія зі свого складу на першому засіданні обирає Заступника Голови та Секретаря. За відсутності Голови його обов'язки виконує Заступник. Повноваження щодо ведення протоколу засідань, технічної підготовки матеріалів до розгляду їх на засіданні тощо здійснює Секретар Комісії.

4.7. Суб'єкти, визначені пунктом 4.3 цього Кодексу, мають право своїм мотивованим рішенням відкликати призначених ними постійних членів за умови обов'язкового призначення нових.

Суб'єкти, визначені пунктом 4.3 цього Кодексу, можуть додатково визначати постійних членів Комісії у випадках дострокового припинення повноважень раніше рекомендованими членами Комісії.

Термін призначення постійних членів, рекомендованих замість тих, чий повноваження припинилися, не може бути більшим, аніж термін повноважень Комісії, визначений відповідно до пункту 4.4 цього Кодексу.

4.8. Повноваження постійних членів Комісії можуть бути припинені:

– у зв'язку із припиненням трудових відносин із Академією або внаслідок переведення (переміщення) на іншу посаду, яка не відповідає критеріям, за якими вони були призначені, – з моменту, коли відповідні обставини мали місце;

– у зв'язку із відрахуванням, завершенням навчання, переведенням на заочну форму навчання або іншого закладу вищої освіти, академічною відпусткою здобувача вищої освіти Академії – з моменту, коли відповідні обставини мали місце;

– у зв'язку з їх відкликанням – із моменту прийняття такого рішення;

– за власним бажанням – із моменту, коли рішенням суб'єкта, визначеного пунктом 4.3 цього Кодексу, плановане призначення нового члена Комісії.

4.9. Комісія може здійснювати свої повноваження без постійних членів, повноваження яких припинилися, за умови, що кількість її постійних членів складатиме не менш як дві третини її складу, визначеного пунктом 4.3 цього Кодексу.

4.10. Комісія працює відповідно до затвердженого нею на першому засіданні плану роботи на календарний рік.

Щороку Голова звітує про результати роботи Комісії. Відповідний звіт публікується на офіційному вебсайті Академії.

4.11. Організаційною формою роботи Комісії є засідання.

Засідання можуть бути чергові, що проводяться у визначені планом роботи строки, та позачергові, які скликаються за потреби вирішення оперативних і нагальних питань.

4.12. Засідання Комісії вважається правоможним, якщо на ньому присутні не менш як дві третини її постійних членів.

4.13. Рішення ухвалюються відкритим голосуванням. Рішення вважається ухваленим, якщо за нього проголосувало більше половини присутніх на засіданні постійних членів Комісії.

4.14. У випадку, коли голоси розподіляються порівну, на цьому самому засіданні проводиться повторне голосування. У випадку, якщо голоси знову розподіляються порівну, ухвалюється те рішення, за яке проголосував Голова Комісії (або його Заступник – у разі відсутності на засіданні Голови).

4.15. За результатами засідання Комісії складається протокол, який підписується Головою (його Заступником) та Секретарем Комісії.

4.16. Комісія наділяється правом отримувати й розглядати заяви щодо порушення Кодексу та надавати пропозиції ректору Академії щодо розв'язання ситуації, яка стала предметом розгляду Комісії.

4.17. Результати роботи Комісії можуть бути відображені у звітах органів управління та громадського самоврядування Академії.

5. ПОРЯДОК ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТІВ ПОРУШЕННЯ НОРМ КОДЕКСУ ТА ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

5.1. Будь-який учасник освітнього процесу може звернутися до Комісії із заявою про порушення норм Кодексу, внесення пропозицій або доповнень.

5.2. Будь-який учасник освітнього процесу, якому стали відомі факти порушення норм Кодексу чи підготовки про можливість такого порушення, може звернутися до Голови або секретаря Комісії з письмовою заявою. В заяві обов'язково зазначаються особисті дані заявника. Анонімні заяви чи заяви, викладені в некоректній формі, Комісією не розглядаються.

Подані документи аналізуються комісією, а в разі необхідності залучаються відповідні фахівці протягом 3 календарних днів.

5.3. На засідання Комісії запрошуються заявник та особа, щодо якої розглядається питання порушення Кодексу.

5.4. За результатами проведених засідань Комісія ухвалює вмотивовані рішення у формі висновку про наявність/відсутність порушень норм Кодексу. Зазначений висновок має рекомендаційний характер, подається ректору Академії для подальшого вживання відповідних заходів і заявнику для ознайомлення.

5.5. Кожна особа, стосовно якої розглядається питання про порушення академічної доброчесності або корпоративної етики, має такі права:

- ознайомлюватися з усіма матеріалами перевірки щодо встановлення фактів порушення академічної доброчесності, подавати до них зауваження;

- особисто або через представника надавати усні та письмові пояснення або відмовитися від надання будь-яких пояснень, брати участь у дослідженні доказів порушення академічної доброчесності;

- знати про дату, час і місце та бути присутньою під час розгляду питання про встановлення факту порушення академічної доброчесності та притягнення її до академічної відповідальності.

5.6. Рішення Комісії може бути оскаржене в письмовій формі упродовж 10 робочих днів від моменту ознайомлення з ухваленим рішенням. Апеляція подається на ім'я Голови Вченої ради Академії. Вчена рада діє відповідно до чинного регламенту.

За результатами розгляду заяви Вчена рада Академії ухвалює відповідне рішення та передає на розгляд ректору Академії.

6. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

6.1. Кодекс затверджується Вченою радою Академії та вводиться в дію наказом ректора Академії. Зміни та доповнення до Кодексу вносяться за поданням ректора, ректорату, Вченої ради, Студентської ради, Комісії з питань

академічної доброчесності та корпоративної етики та ухвалюються в такому самому порядку, що й затвердження Кодексу.

6.2. Академія забезпечує публічний доступ до тексту Кодексу, який розміщується на офіційному вебсайті Академії упродовж 10 днів від дня його затвердження.

6.3. Учасники освітнього процесу мають знати норми Кодексу та керуватися ними. Незнання або нерозуміння норм Кодексу не є виправданням неетичної поведінки й порушення засад академічної доброчесності та корпоративної етики й не позбавляють від відповідальності за порушення його норм. Прийняття принципів і норм Кодексу засвідчується особистим підписом учасника освітнього процесу.